

ARQUEOCEC

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 2

Suplement al núm. 16

Octubre 2012

DESCOBREIXEN EL CALENDARI ASTRONÒMIC MAIA MÉS ANTIC

Els esquemes, trobats a Guatemala, es remunten al segle IX

A les parets d'una petita habitació de la gran ciutat maia de Xultun, un escrivà va traçar fa 1.200 anys esquemes de la Lluna i llargues sèries de nombres que descriuen les òrbites del nostre satèl·lit i probablement les de Venus, Mart i Mercuri. L'obra representa el calendari astronòmic maia més antic descobert fins ara; la seva antiguitat supera els anteriors en més de 500 anys.

Els jeroglífics trobats a Xultun, en el que avui és Guatemala, semblen remetre al calendari cerimonial maia de 260 dies, al calendari solar de 365 dies, al cicle de 584 dies de Venus i al cicle de 780 dies de Mart. Una llarga seqüència de nombres escrits a les parets sembla representar un període de dos milions i mig de dies —uns 7.000 anys— que segons els

arqueòlegs, sincronitzaria tots els cicles astronòmics coneguts pels maies.

Al costat d'aquests signes hi destaquen diverses figures humanes. Entre elles la d'un rei assegut amb plomes blaves. Prop d'ell, hi ha la d'un home amb un viu color taronja amb una ploma a la mà i la inscripció "jove germà obsidiana", que segons els investigadors podria ser l'escrivà que va fer els dibuixos i el germà del rei.

Els nombres estan escrits amb pigments negres i vermells sobre una fina capa de guix "Utilitzaven les parets com si fos una pissarra", explica Wiliam Saturno, arqueòleg de la Universitat de Boston i primer autor de la investigació, en un comunicat. Per comptes d'esborrar-ho, aplicaven noves capes de guix al damunt de les ja utilitzades per tenir així una superfície neta per a fer-hi nous càlculs. "Hi ha signes minúsculs per tota la paret, barres i punts que representen columnes de nombres; mai havíem vist res semblant" afegia David Suart, de La Universitat de Texas a Austin i coautor del treball.

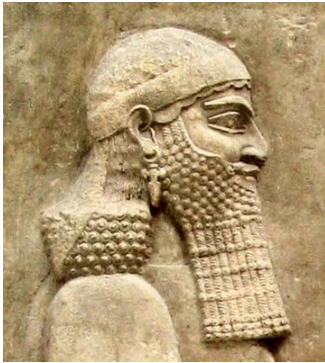

NÍNIVE

L'any 1846 el jove anglès Austen Henry Layard encara està excavant a Kalakh-Nimrud però té por de que algú se li avanci damunt dels dos grans turons que s'aixequen al davant de Mossul, a la riba esquerra del Tigris.

Sempre s'havia pensat que aquests turons amagaven la ciutat de Nínive, però mai ningú no s'hi havia atrevit. Fou aleshores quan aparegué Botta i va començar a excavar al turó anomenat Kuyundjik, però no va trobar res. Desanimat va abandonar i va començar a excavar a Korsabad on va treure a la llum la sumptuosa residència del rei Sargón II.

Layard no sap per on començar, el turó anomenat Nebi Junus presenta dificultats, té una

part pantanosa i una part amb un cementiri musulmà. L'altre turó és Kuyundjik, on havia excavat Botta. És tant gran que qualsevol excavador es desanima només de veure'l. Darrera els turons Layard hi veu els vestigis d'antics canals artificials. Medita. Finalment decideix excavar entre el canal i el Tigris, allí li apareix un gran portal amb les restes de dos colossos alats de pedra. Un any després queda al descobert el llegendari palau de l'assiri Sennàquerib. Amb la troballa augmenta la convicció d'estar al davant del turó de Nínive. El Museu Britànic accepta finançar les excavacions.

Sennàquerib

L'any 1851, Layard cau greument malalt, el clima de Mossul ha malmès la seva salut. Als trenta-quatre anys es veu obligat a retirar-se però amb la glòria d'haver descobert la veritable ciutat de Nínive. El 1853 Layard publica una obra sensacional "Niniveh and Babylon". Tres anys més tard, l'obra està de moda com a regal en els ambients burgesos de l'Europa Central, en llengua alemanya.

El Museu Barbier-Mueller d'Art Precolombí va tancar les portes el passat mes de setembre

El Museu Barbier-Mueller d'Art Precolombí va tancar les portes el passat mes de setembre. Pròximament es podran veure al Palau Nadal les obres de la col·lecció Folch i d'altres col·leccionistes privats, dins el Museu de les Cultures del Món, un projecte en què estan treballant els tècnics de l'Institut de Cultura.

L'Ajuntament de Barcelona i el col·leccionista suís Jean Paul Barbier-Mueller no van arribar a l'acord que havien anunciat al juny sobre les obres d'art africà que havien de substituir les precolombines que hi havia exposades.

El Museu Barbier Mueller d'Art Precolombí va obrir les portes el 1997. El col·leccionista va proposar l'Ajuntament de Barcelona perquè la comprés, però el consistori no va poder satisfer l'oferta i finalment la va comprar un col·leccionista privat.